KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 7.5.2008
COM(2008) 249 konč.

2008/0095 (CNS)

Predlog

ODLOČBA SVETA

v skladu s členom 122(2) Pogodbe
o uvedbi enotne valute na Slovaškem 1. januarja 2009

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

Predlog Komisije za odločbo Sveta v skladu s členom 122(2)

Svet je 3. maja 1998 je sprejel odločitev, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Avstrija in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 1999. Danska in Združeno kraljestvo sta uporabila možnost nesodelovanja, zato ju Svet ni ocenjeval. Svet je Grčijo in Švedsko obravnaval kot državi članici z odstopanjem. Dne 19. junija 2000 je Svet sprejel odločitev, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2001. Države, ki so se Evropski uniji priključile 1. maja 2004 (Češka, Estonija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Slovenija in Slovaška), so postale države članice z odstopanjem v skladu s členom 4 ustreznega akta o pristopu. Dne 11. julija 2006 je Svet sprejel odločitev, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2007. Bolgarija in Romunija, ki sta priključili Evropski uniji 1. januarja 2007, sta postali državi članici z odstopanjem v skladu s členom 5 ustreznega akta o pristopu. Dne 10. julija 2007 je Svet sprejel odločitev, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo eura 1. januarja 2008.

Člen 122(2) določa postopke za odpravo odstopanj. Te postopke je treba sprožiti najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem. Na podlagi teh postopkov morata Komisija in Evropska centralna banka v skladu s členom 121(1) poročati Svetu o napredku, ki so ga države članice z odstopanjem dosegle pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije. Komisija lahko na osnovi lastnega poročila in poročila ECB Svetu predloži predlog za odločbo Sveta za odpravo odstopanja držav članic, ki izpolnjujejo potrebne pogoje.

Najnovejši redni konvergenčni poročili Komisije in ECB sta bili sprejeti decembra 2006. Danska in Združeno kraljestvo nista izrazili želje po uvedbi enotne valute. Zato ocena konvergence za leto 2008 zajema naslednjih deset držav članic z odstopanjem: Bolgarijo, Češko, Estonijo, Madžarsko, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Poljsko, Romunijo, Slovaško in Švedsko. Bolgarija in Romunija sta ocenjeni prvič, saj sta se EU pridružili 1. januarja 2007. Hkrati je Slovaška 4. aprila 2008 predložila zahtevo za oceno o izpolnjevanju potrebnih pogojev za uvedbo eura 1. januarja 2009.

Kolegij je 7. maja 2008 sprejel konvergenčno poročilo Komisije za leto 2008. ECB je svoje poročilo sprejela 6. maja. Poročili vključujeta preverjanje združljivosti nacionalnih zakonodaj držav članic, skupaj s statuti njihovih nacionalnih centralnih bank, s členoma 108 in 109 Pogodbe ter Statutom ESCB in ECB. V poročilih se tudi preveri, ali je država članica dosegla visoko stopnjo trajnostne konvergence, pri čemer se upošteva, kako država članica izpolnjuje konvergenčne kriterije in številne druge dejavnike iz zadnjega pododstavka člena 121(1).

Komisija v svojem konvergenčnem poročilu meni, da izmed ocenjenih držav članic edino Slovaška izpolnjuje pogoje za uvedbo eura, če bo Svet upošteval priporočilo Komisije za postopek za odpravo čezmernega primanjkljaja.

Komisija je na osnovi lastnega poročila in poročila ECB sprejela priloženi predlog za odločbo Sveta za odpravo odstopanja Slovaške, ki začne veljati 1. januarja 2009.

2008/0095 (CNS)

Predlog

ODLOČBA SVETA

v skladu s členom 122(2) Pogodbe
o uvedbi enotne valute na Slovaškem 1. januarja 2009

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 122(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju poročila Komisije[1],

ob upoštevanju poročila Evropske centralne banke[2],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju razprave Sveta v sestavi voditeljev držav ali vlad,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Tretja faza ekonomske in monetarne unije (v nadaljnjem besedilu: EMU) se je začela 1. januarja 1999. Svet je na zasedanju 3. maja 1998 v Bruslju v sestavi voditeljev držav ali vlad odločil, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Portugalska in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 1999[3].

(2) Z Odločbo 2000/427/ES[4] je Svet sklenil, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2001. Z Odločbo 2006/495/ES[5] je Svet sklenil, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2007. Z odločbama 2007/503/ES[6] in 2007/504/ES[7] je Svet sklenil, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2008.

(3) V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah v zvezi z Združenim kraljestvom Velike Britanije in Severne Irske, ki je priloga k Pogodbi, je Združeno kraljestvo uradno obvestilo Svet, da 1. januarja 1999 ne namerava preiti v tretjo fazo EMU. To uradno obvestilo ostaja nespremenjeno. V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah v zvezi z Dansko, ki je priloga k Pogodbi, in s sklepom, ki so ga decembra 1992 voditelji držav ali vlad sprejeli v Edinburghu, je Danska uradno obvestila Svet, da ne bo sodelovala v tretji fazi EMU. Danska ni zahtevala sprožitve postopka iz člena 122(2) Pogodbe.

---

1 Poročilo, sprejeto 7. maja 2008 - COM(2008) 248.
2 Poročilo, sprejeto 6. maja 2008.
3 Odločba 1998/317/ES (UL L 139, 11.5.1998, str. 30).
4 UL L 167, 7.7.2000, str. 19.
5 UL L 195, 15.7.2006, str. 25.
6 UL L 186, 18.7.2007, str. 29.
7 UL L 186, 18.7.2007, str. 32.

(4) V skladu z Odločbo 98/317/ES velja za Švedsko odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 122 Pogodbe. V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003[8] velja za Češko, Estonijo, Ciper, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Poljsko in Slovaško odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 122 Pogodbe. V skladu s členom 5 Akta o pristopu iz leta 2005[9] sta Bolgarija in Romunija državi članici z odstopanjem, kot je opredeljeno v členu 122 Pogodbe.

(5) Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB) je bila ustanovljena 1. julija 1998. Evropski monetarni sistem je zamenjal mehanizem deviznega tečaja, katerega vzpostavitev je bila sprejeta z resolucijo Evropskega sveta z dne 16. junija 1997 o ustanovitvi mehanizma deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije[10]. Postopke, predvidene za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije (ERM II), določa Sporazum z dne 16. marca 2006 med Evropsko centralno banko in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic izven euroobmočja, ki določa postopke delovanja za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije[11].

(6) Člen 122(2) Pogodbe določa postopke za odpravo odstopanj zadevnih držav članic. V skladu s tem členom Komisija in ECB poročata Svetu vsaj enkrat na vsaki dve leti ali na zahtevo države članice, za katero velja odstopanje, v skladu s postopkom, določenim v členu 121(1) Pogodbe. Najnovejši redni konvergenčni poročili Komisije in ECB sta bili sprejeti maja 2008. Slovaška je 4. aprila 2008 predložila uradno zahtevo za oceno konvergence.

(7) Nacionalna zakonodaja držav članic, vključno s statuti nacionalnih centralnih bank, se po potrebi prilagodi, da se zagotovi združljivost s členoma 108 in 109 Pogodbe ter Statutom Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB). Poročili Komisije in ECB podajata podrobno oceno združljivosti zakonodaje Slovaške s členoma 108 in 109 Pogodbe in Statutom ESCB.

(8) V skladu s členom 1 Protokola o konvergenčnih merilih iz člena 121 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 121(1) Pogodbe pomeni, da država članica dosega trajno stabilnost cen in povprečno stopnjo inflacije v letu pred preverjanjem ustreznosti, ki stopnje povprečja treh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic ne presega za več kakor eno in pol odstotne točke. Pri merilu stabilnosti cen se bo stopnja inflacije merila z usklajenimi indeksi cen življenjskih potrebščin (HICP), določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin[12]. Za oceno merila stabilnosti cen se inflacija v državah članicah meri z odstotno razliko med aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov in aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov iz prejšnjega obdobja. V enoletnem obdobju do konca marca 2008 so bile po stabilnosti cen najuspešnejše države članice Malta, Nizozemska in Danska, katerih stopnje inflacije so znašale 1,5 %, 1,7 % in 2 %. Komisija in ECB sta v svojih poročilih upoštevali referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini stopenj inflacije treh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic prišteje 1,5

---

8 UL L 236, 23.9.2003, str. 33.

9 UL L 157, 21.6.2005, str. 203.

10 UL C 236, 2.8.1997, str. 5.

11 UL C 73, 25.3.2006, str. 21. Sporazum, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sporazumom z dne 14. decembra 2007 (UL L 319, 29.12.2007, str. 7).

12 UL L 257, 27.10.1995, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

odstotne točke. Po tem izračunu je referenčna vrednost za obdobje enega leta do marca 2008 znašala 3,2 %.

(9) V skladu s členom 2 Protokola o konvergenčnih merilih iz člena 121 Pogodbe merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 121(1) Pogodbe pomeni, da v času preverjanja za državo članico Svet ni sprejel odločbe o čezmernem primanjkljaju, sprejete na podlagi člena 104(6) Pogodbe.

(10) V skladu s členom 3 Protokola o konvergenčnih merilih iz člena 121 Pogodbe merilo o sodelovanju v mehanizmu deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 121(1) Pogodbe pomeni, da je država članica brez hujših zapletov vsaj dve leti pred preverjanjem ustreznosti upoštevala normalne meje nihanj, ki jih predpisuje mehanizem deviznega tečaja (ERM) evropskega monetarnega sistema. Država članica zlasti ni smela na lastno pobudo devalvirati dvostranskega centralnega tečaja svoje valute v odnosu do valute katere koli države članice v istem obdobju. Od 1. januarja 1999 ERM II predstavlja okvir za ocenjevanje izpolnjevanja merila deviznega tečaja. Pri ocenjevanju izpolnjevanja meril sta Komisija in ECB v svojih poročilih preverili ustreznost za dveletno obdobje, ki se zaključi 18. aprila 2008.

(11) V skladu s členom 4 Protokola o konvergenčnih merilih iz člena 121 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 121(1) Pogodbe pomeni, da v enoletnem obdobju pred preverjanjem ustreznosti povprečna nominalna dolgoročna obrestna mera države članice ni za več kakor dve odstotni točki presegala povprečne nominalne dolgoročne obrestne mere treh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic. Za namen merila konvergence obrestnih mer so bile uporabljene primerljive obrestne mere za primerljive desetletne državne obveznice. Da bi ocenili izpolnjevanje merila obrestnih mer, poročila Komisije in ECB upoštevajo referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini nominalne dolgoročne obrestne mere v treh po stabilnosti cen najuspešnejših državah članicah prištejeta dve odstotni točki. Po tem izračunu je referenčna vrednost za obdobje enega leta do marca 2008 znašala 6,5 %.

(12) V skladu s členom 5 Protokola o konvergenčnih merilih iz člena 121 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti bo podatke za trenutno ocenjevanje izpolnjevanja konvergenčnih meril zagotovila Komisija. Za pripravo tega predloga je podatke zagotovila Komisija. Proračunske podatke je Komisija zagotovila na podlagi poročil, ki so jih države članice predložile do 1. aprila 2008 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 3605/93 z dne 22. novembra 1993 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti[13].

(13) Na podlagi poročil, ki sta jih predstavili Komisija in ECB o napredku, ki ga je Slovaška dosegla pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja ekonomske in monetarne unije, Komisija ugotavlja:

(a) Slovaška nacionalna zakonodaja, skupaj s Statutom nacionalne centralne banke, je združljiva s členoma 108 in 109 Pogodbe ter Statutom ESCB/ECB.

(b) Glede slovaškega izpolnjevanja konvergenčnih meril, ki so navedena v štirih alineah člena 121(1) Pogodbe:

---

[13] UL L 332, 31.12.1993, str. 7. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2103/2005 (UL L 337, 22.12.2005, str. 1).

– povprečna stopnja inflacije je na Slovaškem v enoletnem obdobju pred marcem 2008 znašala 2,2 %, kar je pod referenčno vrednostjo in kar se bo verjetno nadaljevalo tudi v prihodnjih mesecih, čeprav z manjšim pribitkom;

– proračunski primanjkljaj na Slovaškem se je verodostojno in trajnostno zmanjšal pod 3 % BDP; v skladu s tem Komisija Svetu priporoča, da razveljavi svojo odločbo o obstoju čezmernega primanjkljaja na Slovaškem;

– Slovaška je od 28. novembra 2005 članica ERM II; v dveletnem obdobju, ki se zaključi 18. aprila 2008, slovaška krona (SKK) ni bila izpostavljena velikim napetostim in Slovaška ni na lastno pobudo razvrednotila dvostranskega centralnega tečaja SKK v odnosu do eura;

– v letu do marca 2008 je bila dolgoročna obrestna mera na Slovaškem v povprečju 4,5 %, kar je pod referenčno vrednostjo.

(c) Ob upoštevanju ocene o pravni združljivosti in izpolnjevanju konvergenčnih kriterijev kot tudi dodatnih dejavnikov ter če Svet razveljavi svojo odločbo o obstoju čezmernega primanjkljaja, Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute.

(14) Svet je 3. junija 2008 v skladu s priporočilom Komisije razveljavil svojo odločbo o obstoju čezmernega primanjkljaja na Slovaškem[14].

(15) Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, katere države članice, za katere velja odstopanje, izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute, in odpravi odstopanje zadevnih držav članic –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute. Odstopanje v korist Slovaške v skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 se razveljavi s 1. januarjem 2009.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na države članice.

Člen 3

Ta odločba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

[14] UL L […], […], str. […].